

Κόμμα Κασιδιάρη: Ναι στις εξορύξεις ναι και στον πόλεμο

Γράφει: Γιώργος Λιγουριώτης

Αναδημοσίευση από το <https://www.antinazizone.gr>

Καθώς ο πόλεμος στην Ουκρανία βρίσκεται σε εξέλιξη και η ενεργειακή κρίση επηρεάζει όλο και μεγαλύτερα στρώματα της κοινωνίας, αναζωπυρώνεται η συζήτηση για την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου σε στεριά και θάλασσα.

Σε αυτή τη συζήτηση συμμετέχει με μεγάλο ενθουσιασμό η ελληνική ακροδεξιά, με το κόμμα του νεοναζί Ηλία Κασιδιάρη «Εθνικό Κόμμα Έλληνες» να προσπαθεί την τελευταία περίοδο να παρέμβει στην κοινωνία με βασικό σύνθημα «*Όχι στην ακρίβεια – Ναι στις εξορύξεις*».

Διαβάζοντας κανείς τις [θέσεις](#) αλλά και τις δηλώσεις εκπροσώπων του κόμματος του Κασιδιάρη, θα διαπιστώσει ότι οι εξορύξεις υδρογονανθράκων παίζουν κεντρικό ρόλο στο πρόγραμμα του. Κατά τη γνώμη τους αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι μιας αναπτυξιακής στρατηγικής, αλλά και αφορμή για άλλο ένα εθνικιστικό παραλήρημα. Σύμφωνα με το κόμμα Κασιδιάρη, πρόκειται για «*Ελληνικά κοιτάσματα*» τα οποία είναι «*ένα τρομερό πλεονέκτημα του Ελληνισμού*».

Επιπλέον, δεν ξεχνάνε να υμνήσουν τους πολιτικούς τους προγόνους, τους δικτάτορες Μεταξά και Παπαδόπουλο, που κινήθηκαν σε αυτή την κατεύθυνση. Ο πρώτος έδωσε άδεια να πραγματοποιηθούν οι πρώτες γεωτρήσεις για τον εντοπισμό πετρελαίου στο Κατάκωλο Ηλείας και ο δεύτερος για τις ερευνητικές δραστηριότητες στον Πρίνο Καβάλας.

Το κόμμα του γνωστού νεοναζί αναφέρει πως η επένδυση σε εξορύξεις πετρελαίου και φυσικού αερίου θα παίξει σημαντικό

ρόλο στην «αναβάθμιση της Ελλάδας», προσφέροντάς της «ενεργειακή αυτάρκεια», αλλά και μια «τεράστια ώθηση για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας».

Η θέση αυτή δεν απέχει καθόλου από αυτές των τελευταίων κυβερνήσεων, των ΜΜΕ και συνολικά της ελληνικής άρχουσας τάξης. Τη θέση δηλαδή ότι μέσα από τις εξορύξεις πετρελαίου και φυσικού αερίου η Ελλάδα μπορεί να πλουτίσει (πάντως όχι τα λαϊκά στρώματα) και να ενισχύσει τη θέση της στη γεωπολιτική σκακιέρα και ειδικά ενάντια στην Τουρκία.

Είναι όμως έτσι;

Το παράδειγμα της Νορβηγίας

Προκειμένου το κόμμα Κασιδιάρη να ενισχύσει αυτή τη θέση, φέρνει σαν παράδειγμα το μοντέλο της Νορβηγίας. Πίσω όμως από την «μαγευτική» εικόνα της εξόρυξης πετρελαίου στη Νορβηγία κρύβεται ο διαρκής κίνδυνος της περιβαλλοντικής καταστροφής και της επιβάρυνσης της ατμόσφαιρας του πλανήτη.

Οι εξορυκτικές δραστηριότητες της Νορβηγίας έχουν τα τελευταία χρόνια επεκταθεί σε [προστατευόμενες περιοχές της Αρκτικής](#), βάζοντας σε κίνδυνο τα καταφύγια των τράνδων και απειλώντας να ρυπάνει τα φιόρδ της χώρας.

Καθόλου τυχαία, ο ρόλος της νορβηγικής Ακροδεξιάς είναι καταλυτικός σε αυτά τα περιβαλλοντοκτόνα σχέδια, καθώς το ακροδεξιό «Προοδευτικό Κόμμα» (!!) με την παρουσία του στην κυβέρνηση του 2013 αλλά και με την ανάληψη του υπουργείου Πετρελαίου είχε συμβάλει στη [χορήγηση νέων αδειών εξόρυξης υδρογονανθράκων στον αρκτικό κύκλο](#).

Εκτός από τη Νορβηγία είναι και η Νιγηρία, η Λιβύη, το Ιράκ κοκ..

Βέβαια, το μοντέλο της Νορβηγίας αποτελεί μόνο ένα παράδειγμα που έχει επιλέξει να προβάλει το κατεστημένο –μαζί του και το κόμμα Κασιδιάρη– προκειμένου να τονιστούν οι επιτυχίες των

εξορυκτικών δραστηριοτήτων. Από την άλλη, είναι χώρες όπως η Νιγηρία, η Λιβύη, το Ιράκ, κ.ά. όπου ο πλούτος από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο δεν έλυσε κανένα από τα προβλήματα της κοινωνίας. Αντίθετα, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα συνεχίζουν να ζουν στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

Αυτοί που τελικά απολαμβάνουν τα κέρδη από την άντληση του πετρελαίου και του φυσικού αερίου δεν είναι άλλοι από τις πολυεθνικές εταιρείες που αναλαμβάνουν να πραγματοποιήσουν τις εξορύξεις, με ένα μικρό μέρος των κερδών να πηγαίνει στα χέρια του ντόπιου κεφαλαίου και των διεφθαρμένων πολιτικών που τους υπηρετούν.

Επιπλέον, σε περίπτωση ατυχήματος, ή διαρροής (από αυτές που συμβαίνουν σε όλες τις εγκαταστάσεις άντλησης και μεταφοράς υδρογονανθράκων στον κόσμο) οι συνέπειες για το περιβάλλον και την τοπική οικονομία (τουρισμός, αλιεία, αγροτική παραγωγή κλπ) θα είναι καταστροφικές. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στην περίπτωση της Μεσογείου, που δεν είναι απλά μια σεισμογενής περιοχή, αλλά και μια κλειστή θάλασσα, της οποίας το νερό ανανεώνεται πλήρως κάθε περίπου 80 χρόνια. Με άλλα λόγια, η μοναδική «αναβάθμιση» για την οποία μιλάει και ενδιαφέρεται πραγματικά ο Κασιδιάρης είναι αυτή των μεγαλοεπιχειρηματιών και του κεφαλαίου.

Εξορύξεις όμως, σημαίνουν και πόλεμο

Πέρα από τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, οι θέσεις του νεοναζί Κασιδιάρη κρύβουν τον κίνδυνο σημαντικής όξυνσης, ακόμη και πολεμικού επεισοδίου ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία. Συγκεκριμένα η θέση περί «άμεσης ανακήρυξης της ελληνικής ΑΟΖ» πρακτικά σημαίνει πόλεμο με την Τουρκία.

Η έρευνα για υδρογονάνθρακες θα οδηγήσει στην όξυνση του ανταγωνισμού μεταξύ των δυο χωρών και σε μια ακόμα μεγαλύτερη κούρσα εξοπλισμών, με αποτέλεσμα να ξοδεύονται ακόμα μεγαλύτερα ποσά την ίδια στιγμή που οι κοινωνίες τους

μαστιίζονται από την κρίση.

Όχι στις εξορύξεις και τον εθνικισμό

Οι θέσεις του Κασιδιάρη και του κόμματός του δείχνουν πως ο αγώνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων δεν είναι μόνο αγώνας υπεράσπισης από την περιβαλλοντική και οικονομική καταστροφή που ετοιμάζουν οι πολυεθνικές με τη στήριξη των κυβερνήσεων.

Είναι και αγώνας ενάντια στον εθνικισμό, τον φασισμό και τον πόλεμο, καθώς η χάραξη των ΑΟΖ και οι εξορύξεις όχι μόνο δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντά των λαών της περιοχής μας, αλλά απειλούν ευθέως την ειρήνη και την αρμονική συνύπαρξη ανάμεσά μας.